

PASAKĖČIOS KŪRIMO ČEMPIONATAS 2022

Dalyvis 510

Gyvenimas - tai mūsų dovana

Vieną gražų rytmetį išlindęs iš savo gražiaus sapnų pasaulio, savo ilgomis kojomis voras pradėjo megzti tinklą. Tinklas jam nekovo tik tinklas, jis vorui buvo ilgas gyvenimo ratas, nesantį pramę. Voras tik suko, suko tą savo neįsildomą ratą ir galvoje:

„Mes gyvenime esame ham voras sutvarti, kažkam kas mus veda tolyn.“

„Taciau kam aš esu sutvartas?“ - toliau mąsti voras.

„Tik gaudyti vabzdžius ir megzti tą savo tinklą?“ - piktinosi jis.

- Ne, vorai. Tu sutvartas vesti gyvenimui naudą, prasmę, - škaisčiai įsivertinti saulutei tuigi jam.

- Paragadžiui aš - vėsu tik gėltos hamudys. Ši vėsu žinoma žiesą, - mąsti saulute. Na, o voras ir toliau suko savo tinklą. Mišią vabklojo škaisčiai besišypstanti saule apšviestama mas žemulė. Abrodo ji tolia beribi, tačiau ir tikrųjų žemi yra mūsų šaknis, mūsų namai.

Kitą dieną saulute nebėrėti, dancus, tundi tik pilki, vienišs delerisų Vėjas jau ruošis pakisti savo galig į mūsų žemulė. Vorelis vil išlinda iš sapnų ir suko tinklą. Vėjas staiga ėmi ir pakilo. Voratinklis ėmi drėbiti, lyg apimtas baimis.

„Ah, negi mano darbas nusis pėnėk?“ - išsigandęs filerofavo voras.

„Vėjam, žinau koks tu didis, tačiau suskleisk savo sparnus, - maldavo voras. Taciau nieks nepaklausė jis ir toliau pėti savo galig. Tik vorelini nesipėjus pasivėkti, vėjas negailėstingai nuplėsi jį tinklėli. Vorelis taip nusimini, kad jo darbelis, tas gėėnas tinklėlis pakilo savo sparnėlius ir nuskrids nerėnion. Taciau vorelis pasipūstė padus ir kitą dieną saulutei suėvilgo jau kitas jė stebuklėlis.

Gyvenimas yra ne raėimis klotas, mes turime jį puoselėti. Taciau kartais jis mus atneša ir neįsildomas svajones - gražius gyvenimo žiedlapius, kurių reikia nepakisti...